

LXX.

CHANT .I.

JĚ LĚ Kōnfēssě, kŭpî dōn,
Păřāvānt kě m'ŭssěz ōtē
Dě lă nŭit nōērě le bāndeō
Kĭ mēz iēs sĭtēs āvēklōēt,
5 Ně kōnōēsōē nĭ lă bōntē,
Nĭ lă ȳrāssě, nōn lă vērtū
Kě jě vōē lŭirě sě ȳrdūi
Dě mǎ bēlē dān lă beōtē. <·

RECHANT

BŌN DIĚJ jāntĭl Ām̄xr,
10 Rădĭēs sĭlēt dēz ēsprĭs,
Sān tōē riēn nē sě pēt vōēr,
Nĭ sāvōēr dē bōn ǎ dē beō ·><·

2.

De revōēr evre sĭ plēzant
Je ne puis jamēs me lassér :
15 Ne le vōēiant je me plē- foort
D'i repansér ē repansér :
É je dī lōrs mile mērsis
A ma fērm' é ȳran loiooté,
Kĭ me fēt dīŋe de sērvir
20 Set onēr ki donte l'ōrȳet. <·

3.

La kōnōēsanse du ȳrant er
De se biēn divin ke parsoē,
Je le kōnfēss' ā l'am̄xr dōē,
Ki me hōoss' é m'xvre l'ēsprit.
25 D'ŭne klērté pure lēz iēs,
Bēl Am̄xr, tu m'as éklērsis. <·

4.

Le malēr êt ke savōēr troop

De se bién, me pœze par troop :
Le maler êt ke du bién su
Je resan le mal redøblér :
É le flanbeø kǐ me konduit,
S'ĩ me luît, me kuît de son fe. <.